

vil hun udfolde store bestræbelser på igennem forhandlinger med industrien at gennemføre en frivillig udfasning hurtigst muligt. Men alligevel er det vel hendes grundsynspunkt, at hun ikke rigtig ved, om det her er farligt eller ej. Hun ved i hvert fald, at der ikke er nogen fyldestgørende dokumentation endnu, og så længe der ikke er det, vil hun ikke lave et forbud. Man kan måske filosofere over, hvad der kan være forklaringen på, at ministeren vil bruge lang tid på at lave aftaler om udfasning af stoffer, som hun sådan set ikke rigtig selv tror på er farlige. Det kan selvfølgelig være, at ministeren, når det kommer til stykket, godt ved, at det er ganske sandsynligt, at det her stof, også i de mængder, som mennesker optager det i, f.eks. gennem sutteflasker, er farligt, og at det i hvert fald er en anelse modigt at bruge små børn som forsøgsobjekter. Det er godt nok ikke dem, man laver forsøgene på, for man laver forsøgene andre steder, men mens man venter på en videnskabelig dokumentation, bruges det her bisfenol-A altså ikke bare i sutteflasker, men også i en række andre produkter, hvor der opbevares fødevarer, og i en række andre produkter, der er i direkte kontakt med mennesker.

Det synes vi i Enhedslisten faktisk ikke der er nogen grund til at blive ved med, og vi er fuldstændig overbevist om, at man selvfølgelig godt kan have en eller anden moralsk og etisk diskussion om, hvem der er ægte EU-venlig i det her Folketing, men den konkurrence må man afholde uden vores deltagelse. På den anden side synes jeg ikke, der kan være nogen tvivl om, at et forbud i den her sag ville være det rette skridt at tage.

Jeg nærer stadig væk en vis forhåbning om, at nogle af de folk, der har optrådt i medierne med, at de ville løse det her problem, ender med at stå ved det. Jeg forstår selvfølgelig, at hr. Eyvind Vesselbo ikke kan, han er ordfører for et regeringsparti og må så erkende, at han igen har været for hurtigt ude i medierne. Det kan jo smutte. På den anden side kan jeg ikke forestille mig, at nogen skulle tvinge hr. Jørn Dohrmann og Dansk Folkeparti til at stemme imod deres inderste ønske i den her sag – en sag, hvor de både kan sikre små børn sundheden, vise, at de er en lille smule EU-kritiske, og vise, at de har en lille smule selvstændighed i behold. Det er vel en alt for stor fristelse, til at man skulle kunne holde Dansk Folkeparti tilbage fra det.

Kl. 19:58

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det fødevarerministeren.

Kl. 19:58

Fødevarerministeren (Eva Kjer Hansen):

Tak. Da jeg nu er på talerstolen, skal jeg også kommentere på hr. Per Clausens sidste ord. Hvor jeg dog synes, det er ærgerligt, at hr. Per Clausen er nødt til at gribe til sådan en mistæneliggørelse af mine motiver i forhold til faktisk at være aktiv og initiativrig på det her område. Jeg troede faktisk – men jeg er muligvis også indimellem lidt naiv – at hr. Per Clausen ville synes, at det var godt, at jeg ud over at have været med til at sætte nye undersøgelser i gang også ville arbejde for den her frivillige aftale med industrien for på den måde at mase på i forhold til anvendelsen af et stof, som *bliver* diskuteret, som *er* omdiskuteret, hvad debatten i dag jo også bærer præg af.

Jeg synes også, det er ærgerligt, at hr. Per Clausen ikke fastholder en linje gående på at have en fornuftig tilgang til tingene, nemlig at vi må have en ordentlig, videnskabelig dokumentation, når vi tager så vidtgående initiativer som det, Enhedslisten lægger op til med sit beslutningsforslag her i dag.

Men det var faktisk slet ikke grunden til, at jeg bad om at få ordet her igen, men mere på grund af en interesse for, hvor mange ændringsforslag hr. Per Clausen skal have udarbejdet til sit beslutningsforslag. Ud over den diskussion, der var med hr. Jørn Dohrmann, var der jo en diskussion med hr. Benny Engelbrecht, som i hvert fald hos mig efterlader en tvivl om, hvad Socialdemokraternes holdning egentlig er. For i første omgang hørte jeg hr. Benny Engelbrecht sige, at Socialdemokraterne ville støtte det her beslutningsforslag, men så blev jeg ærlig talt lidt forvirret under diskussionen mellem hr. Per Ørum Jørgensen og hr. Benny Engelbrecht, i forhold til hvad Socialdemokraternes tilgang egentlig er. Er det, at vi holder fast i de fælles EU-regler, reglerne i det indre marked og går efter at tage det i EU-sammenhæng, hvis der er et initiativ, eller er Socialdemokraterne villige til at skrotte alt det nu og så sige, at vi *bare* indfører danske særregler, fordi – kan jeg forstå – der har været en eller anden konference i Tyskland, der har været med til at sætte fokus på den her problemstilling.

Når jeg går op og tager ordet igen, er det, fordi det her jo er rigtig væsentligt. Det er jo kernen i vores EU-samarbejde og i, hvorvidt vi er loyale